

for alle Bøstafningers Bødfommende, og den høitærede Minister vilde maafsee have fin Opmærksomhed henvendt paa at fremme et Lovforslag, som med Hensyn til Bøstafningen kunde omfatte baade Kjøbenhavn, forfaavidt angaaer dens nærmest Udenbysesboende, og andre Communer.

Tfsherning: Spørgsmaalet om Forholdene mellem Communerne ligger jo i Virkeligheden for ved Behandlingen af Krigsskatloven, og dersom man fører Krigsskatten nærmere over til en Indkomstskat, vil dette Forhold foreligge fuldstændig. Det er, om man vil, meget slødeligere, at det ikke paa Landet har været muligt at finde en Bøstafningsnorm af den Art, her er nævnt, end det er her i Byen, efter som der i enkelte Communer paa Landet er Folk, som eie Gaarde paa mange forskellige Steder, men som paa eet Sted samle Indtægten af disse Eiendomme, undertiden 30 til 40,000 Rdlr., altsaa næsten mere, end der i en Commune kan bruges som Bøstafningsgjenstand, medens de andre Communer, hvorfra Indtægten kommer, aldeles ingen Leilighed have til at bestatte en saadan Mand. Dette er af langt større Betydning for en saadan Commune, end for Kjøbenhavn; men jeg troer ikke, det kan afhjælpes ved en Lov, som ikke i det Hele hænger sammen enten med det communale Bøstafningsvæsen eller med en almindelig Indtægtskat. Dette Spørgsmaal maa komme frem i de nærmeste Aar, efterhaanden som vi mere og mere gaae over til en almindelig Indkomstskat. De Herrer maae lægge Mærke til, at vi i denne Henseende befinde os paa et Overgangsstadium; vi have Alle været enige om at afstafte Næringskatten, der var Midlet, gennem hvilket man rammede Bedriften, hvor den fandtes, naanseet om Manden var tilstede, eller ikke; vi have fundet, at Næringskatten ikke kunde lignedes paa en helbig Maade, og at den paa de fleste Steder af sig selv var gledet over til at blive en Art Indtægtskat, men idet vi nu søge at faae Skatten regulæret, kunne vi ikke strax faae alle de med Overgangstiden forbundne Ulemper fjernede.

C. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

C. B. Nimestad: I Anledning af en Uttring, der saaldt fra den høitærede Indenrigsminister, og som gif ud paa, at vi bør oppebie flere Lars Erfaring, hvilket ogsaa er udtaalt af den ærede Rigsbogsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (R. C. Larsen), vil jeg tillade mig at henstille, om det, dersom man har Ret i den Paastand, at Indkomstskatten, som den nu er indrettet, hviler med en uforholdsmæssig Byrde paa de mindre Bemidlede, dersom man drifter sig til at bevise denne Paastand, og dersom det maae indrømmes af Andre, at Beviset ikke brister, da ikke vilde være urigtigt nu atter at flyde Sagen ud i ikke saa Aar, — om jeg huffer ret i 4 Aar — inden en ny Revision kan foregaae. I den mellem-liggende Tid vilde disse mindre bemidlede Folk lide meget, og det kommer dog vist an paa, om ikke saavel Hjælpestatten som Indkomstskatten i den Tid, der er gaaet, har givet os Sandsynlighed for, at der virkelig hviler en større Byrde, end der burde, paa de mindre Bemidlede. Hvis dette er Tilfældet, mener jeg, at det er vor Pligt at tage Sagen i Haand og see, hvad der er at gjøre.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, der nu bleve gjorte, skal jeg blot tillade mig at udtale, at jeg ikke har troet, at de mindre Bemidlede egentlig vare overbeholdede ved den nugældende Scala, hvorimod jeg har troet, at de Forandringer, som ere foreslaaede deri, vilde for de mindst Bøstattede medføre en saa ubetydelig Medsættelse i Skat, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til derfor at foreslaae en Forandring.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 55 Stemmer mod 1.

C. B. Nimestad: Maa jeg tillade mig at foreslaae, at der nedsettes et Udvalg bestaaende af 7 Medlemmer.